
ROZTRWOŻONY (1) *part praet pass pf*

N sg n roztrwoż(o)n(e).

Sł stp s.v. roztrwożyć, Cn, Linde brak.

*Przestraszony, spanikowany: Krol Kázimerz há mował ie áby fie obroćili ná zad/ nie mogł nic począc gdy iuż woýlko rofthrwożone było *BielKron* 391v.*

Cf **ROZTRWOŻYĆ**

RS